

Sygn. akt III KO 102/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. Ł.**

na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 22 września 2022 r.,
w przedmiocie rozważenia dopuszczalności wniosku
o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej
prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 24 lutego 2011 r. sygn. akt II AKo 5/11,
utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt III K 190/09,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 21d § 1 ustawy
z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji
o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa
z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów
(tekst jednolity Dz. U. z 2021, poz. 1633),

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 lipca 2022 r. M. Ł. wystąpił z kolejnym osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania lustracyjnego, zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 lutego 2011

r., sygn. akt II AKo 5/11, utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. akt III K 190/09.

W swoim piśmie ponownie zakwestionował merytoryczną zasadność rozstrzygnięcia lustracyjnego, wskazując, że nigdy nie był tajnym współpracownikiem, a jego współpraca z WSW wynikała z obowiązków służbowych. Ponownie odwołał się przy tym do pisma Prezesa Związku Żołnierzy Wojska Polskiego z dnia 22 marca 2013 r., przywołując obowiązki żołnierza wynikające z obowiązujące w tamtym czasie pragmatyki służbowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek M. Ł. okazał się oczywiście bezzasadny, dlatego postanowiono o odmowie jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. W orzecznictwie słusznie podnosi się, że oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15). W sytuacji, gdy z treści wywodów zaprezentowanych sądowi wynika, że podnoszone argumenty nie spełniają w ogóle kryterium ustawowych przesłanek wznowienia postępowania – powołany wyżej przepis nakazuje odmówić przyjęcia takiego wniosku, jako oczywiście bezzasadnego – nawet (jak już podkreślono) bez podejmowania czynności zmierzających do usunięcia braków formalnych pisma procesowego.

W pierwszej kolejności trzeba podkreślić, że lustrowany już wielokrotnie ubiegał się o wznowienie przedmiotowego postępowania:

- w sprawie IV KO 6/12 zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2012 r. odmówiono przyjęcia wniosku M. Ł.,
- w sprawie IV KO 96/13 zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2013 r. odmówiono przyjęcia wniosku M. Ł.; postanowieniem z dnia 30 stycznia 2014 r. Sąd Najwyższy utrzymał w mocy ww. zarządzenie,

- w sprawie IV KO 121/18 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 10 lipca 2019 r. oddalił wniosek obrońcy M. Ł. o wznowienie postępowania,
- w sprawie IV KO 6/20 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27 lutego 2020 r. odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności,
- w sprawie IV KO 38/20 zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2020 r. odmówiono przyjęcia wniosku; zarządzenie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2020 r., IV KZ 27/20,
- w sprawie IV KO 45/20 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 7 lipca 2020 r. oddalił wniosek obrońcy M. Ł. o wznowienie postępowania,
- w sprawie IV KO 93/20 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 września 2020 r. odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności; postanowienie to zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2020 r., IV KZ 51/20.
- w sprawie III KO 49/22 Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 15 czerwca 2022 r. odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

W sprawach: IV KO 96/13, IV KO 121/18, IV KO 6/20, IV KO 38/20, IV KO 45/20 oraz III KO 49/22 lustrowany lub jego obrońca powoływali się na pismo Prezesa Związku Żołnierzy Wojska Polskiego z dnia 22 marca 2013 r.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k., mającego w niniejszej sprawie zastosowanie odpowiednio na mocy art. 21d § 1 przywołanej wyżej ustawy lustracyjnej, oczywiście bezzasadny jest wniosek o wznowienie postępowania odwołujący się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu wznowieniowym. Toteż Sąd Najwyższy, po stwierdzeniu, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, odmawia jego przyjęcia bez wzywania wnioskującego do uzupełnienia braków formalnych pisma (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2021 r., V KO 83/21).

Dokładnie taki, oczywiście bezzasadny, charakter ma argumentacja przedstawiona przez M. Ł.. Lustrowany, poza gołosłownym kwestionowaniem tajnej współpracy, nie przedstawia na potwierdzenie swojego stanowiska żadnych nowych dowodów lub argumentów w rozumieniu art. 21d § 2 pkt 2 ustawy lustracyjnej. Nie wykazuje też innych okoliczności mogących stanowić podstawę

wznowienia postępowania, a te, które podnosi, były już przedmiotem badania na skutek poprzednio złożonych przez lustrowanego wniosków o wznowienie postępowania lustracyjnego. W szczególności Sąd Najwyższy dokonał już uprzednio jednoznacznej i niezmiennej oceny wskazanego pisma Prezesa Związku Żołnierzy Wojska Polskiego z dnia 22 marca 2013 r. Tylko gwoli przypomnienia podkreślić należy, że Sąd Najwyższy uznał, iż „...treść pisma Prezesa Związku Żołnierzy Wojska Polskiego stanowi jedynie odmienną ocenę wyrażoną na podstawie okoliczności ujawnionych w toku postępowań prowadzonych wobec M. Ł. i nie może zostać uznana za powołanie okoliczności określanych jako *propter nova*. Stanowią one bowiem interpretację definicji pojęcia tajnej współpracy przewidzianej w art. 3a ust. 1 ustawy lustracyjnej w oparciu o odmienne ustalenia faktyczne dokonane na podstawie własnej oceny tych dowodów, które stanowiły przedmiot wielopłaszczyznowej oceny obu Sądów w postępowaniu lustracyjnym” (postanowienie SN z 10 lipca 2019 r., sygn. IV KO 121/18). Aktualna pozostaje również stwierdzenie, iż oceny tej nie jest w stanie zmienić ponowienie wniosku opartego na tym samym dokumencie po zaledwie kilku miesiącach bez żadnej argumentacji.

Mając powyższe na uwadze, wniosek lustrowanego należało uznać za oczywiście bezzasadny i odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

[as]